

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. гр. Хасково, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно
наказателно дело № 20215640201221 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от К. Х. М. от град Хасково срещу Наказателно
постановление № Х-8-8/19.10.2021 г. на Началника на Регионална дирекция
за национален строителен контрол - Хасково, с което на основание чл.53 от
ЗАНН и чл.233 от ЗУТ, на жалбоподателя е наложено административно
наказание „Глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 157, ал. 7, изр. 2 –
ро, вр. чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ. В подадената жалба се релевират оплаквания
за незаконосъобразност на атакуваното с нея наказателно постановление.
Твърди се, че същото било издадено при допуснати съществени процесуални
нарушения при посочване на датата на извършване на деянието, в каквато
насока формулира и доводи по същество, основани на неправилно определяне
на датата на извършване на деянието и несъобразяване с разписаните
правомощия на отделните лица, имащи отношение в различна степен към
процесния случай, съобразно тяхното качество. От тези съображения извлича
липсата на основание за ангажиране на отговорността й. Налице били и

пропуски в хода на административно наказателно производство, отразяващи се на правото ѝ на защита и пропуски на наказващия орган да събере доказателства по твърдяните от жалбоподателя обстоятелства в подаденото възразение срещу съставения АУАН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло атакуваното наказателно постановление. Претендира и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково жалбоподателят К. Х. М., редовно призована, не се явява. Чрез оправомощения процесуален представител - адв. М. Ц. от АК - Хасково, поддържа жалбата и в хода по същество развива подробни съображения в подкрепа наведените доводи за нейната основателност. Моли за отмяна на наказателното постановление и за определяне, респ. присъждане по реда и на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв на разноски за възнаграждение за упълномощения по делото адвокат.

Административнонаказващият орган – Началникът на Регионална дирекция за национален строителен контрол - Хасково, редовно призован, не се явява. В съдебно заседание, се представлява от упълномощения по делото процесуален представител – ст. юриск. Д. У., който оспорва подадената жалба, а в хода по същество и в представени писмени бележки развива конкретни съображения в подкрепа на искането си да бъде оставена без уважение, а атакуваното с нея наказателно постановление – потвърдено. Изрично заявява, че не претендира разноски по делото, но възразява за прекомерност и моли за присъждане на разноски в полза на другата страна в минимален размер при евентуална отмяна на наказателното постановление.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, чрез лице, разполагащо с надлежна представителна власт, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.09.2021 г. била извършена проверка от К. Ц. Л. на длъжност „инспектор“ в Регионална дирекция за национален строителен контрол – Хасково и М. Н. М., на длъжност „главен инспектор“ в Регионална дирекция

за национален строителен контрол – Хасково на строеж: „Изграждане на паркова среда в УПИ - I - за парк, кв. 864 и улица между о. т. 1224А и 38, гр.Хасково“ с местонахождение ПИ 77195.712.247 по КК /УПИ - I - за парк, кв. 864 по РП/ на град Хасково и улица в ПИ77195.712.248 по КК /между о.т. 1224А и 38/, град Хасково. В хода на проверката на било установено, че Възложител била Община Хасково, а строител - ДЗЗД „Еко Мар Груп“, град Хасково, а строежът бил разрешен с РС № 191/17.05.2021 г., влязло в сила на 03.06.2021 г., III – та категория. На 07.06.2021 г. бил съставен Протокол обр.2а за откриване на строителна площадка в ПИ 77195.712.247 по КК / УПИ - I - за парк, кв. 864 по РП/ на град Хасково и улица в ПИ 77195.712.248, град Хасково.

В присъствието на жалбоподателя К. Х. М., представител на „ТКТ Консулт“ ДЗЗД - Хасково съгласно Договор за авторски надзор № 053/21.02.2020 г. било установено в хода на проверката на място извършването на следните СМР: игрище за бадминтон; игрище за футбол; игрище за баскетбол, а в момента се изпълнявали кофражни дейности на скейтборд площадка и кът за отдих, както и изкопни работи за целия обект. Констатирано било при извършване на проверката на място, че не била поставена временна ограда на строителната площадка, съгласно одобрения на 03.09.2021 г. технически проект по част План за безопасност и здраве въпреки извършваните СМР, отразени като етап 4 от Строителен ситуационен план към План за безопасност и здраве. Въз основа на тези констатации, обективирани в съставен в хода на проверката Констативен акт № СН-Х – 265 от 20.09.2021 г. и след достигнат извод за извършено нарушение, на 07.10.2021 г. бил съставен от свид. К. Ц. Л. срещу К. Х. М. в качеството ѝ на представител на „ТКТ Консулт“, ДЗЗД - неюридическо лице, Булстат: 177472420 и адрес: гр.Хасково, бул. „*****“, Акт за установяване на административно нарушение № Х – 8 от същата дата за нарушение по чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ, вр. чл. 157, ал. 7, изр. 2 – ро от ЗУТ.

Актът за установяване на административно нарушение бил съставен в присъствие на К. Х. М., която подписала и получила препис от същия без да впише възражения в съответната предвидена за това графа, като посочила, че ще представи такива в срок, след като се запознае по – обстойно с фактите.

В рамките на законоустановения срок от връчване на екземпляр от

съставения АУАН постъпило писмено Възражение с вх. № ДК-17-73-01 - 806/11.10.2021 г., като се възразява срещу фактическите и правни констатации, по съображения, подробно изложени в него.

При издаване на наказателното постановление, административно - наказващият орган възприел изцяло фактическите констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение и след като приел подаденото възражение за неоснователно на основание чл. 233 от ЗУТ наложил процесното административно наказание.

Представени и приети като писмени доказателства в хода на производството пред съда са: Акт за установяване на състоянието на строежа при спиране на строителството поради необходимост от актуално ограждане на местата, в които се извършват СМР в съответствие с промени в схемите по ПБЗ за изпълнение на задълженията на строителя в съответствие с наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравни и безопасни условия на труд при извършване на СМР и на плана за безопасност и здраве от 21.09.2021 г. и Заповед № 6 от 23.09.2021 г.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите К. Ц. Л., М. Н. М. относно обстоятелствата, изложени в АУАН, касаещи извършената проверка и предприетите действия от контролните органи, както и тези, свързани с неговото съставяне като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което ги възприема като достоверни при очертаване на осъществената фактическа обстановка за последната група факти, свързани с процедурата по съставяне на акта за установяване на административно нарушение, съдът дава вяра на изложеното и от свид. Д. Б. Х..

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 157, ал.7 от Закона за устройство на територията при липса на друга техническа възможност части от тротоари, свободни обществени площи, както и части от улични платна могат да се използват временно за строителни площадки при условия и по ред, определени с наредба на общинския съвет и с инвестиционния проект. Строителните площадки се ограждат с временни огради по указание на

общинската администрация (администрацията на района), поставят се информационни табели за разрешения строеж с данни за строителя, проектанта, лицето, упражняващо строителен надзор, и други. Според нормата на чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ, лицето, упражняващо строителен надзор, носи отговорност за осъществяване на контрол относно спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството. По силата на чл. 233 от ЗУТ, за други нарушения на този закон, приетите от Министерския съвет, съответно издадените от министрите актове по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и на решенията и предписанията, основани на тях, наказанието е глоба от 100 до 500 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание. Следователно, деянието, за което е наложена имуществена санкция на жалбоподателя е обявено от закона за наказуемо с административно наказание.

В конкретния случай, при преценка законосъобразността на обжалваното НП, съдът намира, че не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка с процедурата по съставянето и връчването на АУАН в присъствие на жалбоподателя, която е запозната с неговото съдържание и на същата е била предоставена възможност да направи възражения при самото съставяне, респ. в законоустановения срок след връчване на акта, от която се е възползвала. Съставеният акт за установяване на административно нарушение обаче не отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН относно необходимите реквизити, които следва да съдържа и конкретно на т. 3 на цитираната норма - да се впишат датата и мястото на извършване на нарушението, влияещо от своя страна на преценката дали е надлежно описание на нарушението откъм основните му съставомерни белези: дата, място, начин на осъществяване. Конкретно по отношение на датата на нарушението е уместно на това място да се отбележи, че датата на неговото извършване, респ. довършване и датата на установяването му, макар да е възможно да съвпадат, се различават една от друга по своята същност и за тези различия следва да се държи сметка, както от актосъставителя, така и от съда. Твърдения в тази насока е необходимо да се съдържат всякога и в акта, и в НП, като техни задължителни реквизити по чл. 42, т. 3, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В случая в съставения акт за установяване на административно нарушение наистина изрично е посочено, че нарушението е прието, че е

извършено на 07.06.2021 г. и е конкретизирано, че тези твърдения са обвързани с датата на съставяне на Протокол, обр. 2а за откриване на строителна площадка в процесния поземлен имот и с това се създава впечатление, че формално изискването за съдържание на акта относно този реквизит е изпълнено. Същевременно, съгласно чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ лицето, упражняващо строителен надзор, носи отговорност за осъществяване на контрол относно спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството. Нормата е бланкетна, тъй като не съдържа в себе си конкретика, а препраща към съответните изисквания. Такива са тези, установени в нормативен акт, не в друг източник (арг. чл. 6 от ЗАНН и чл. 83, ал. 1 от ЗАНН), по отношение спазването на които е прието, че нарушителят не е осъществил контрол и се съдържат общо в ЗЗБУТ, както и, с оглед спецификата на случая, са предмет на детайлен регламент в Наредба № 2 от 22.03.2004 година за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2/22.03.2004 г.), при съобразяване на чиито разпоредби се изготвя и планът за безопасност и здраве. Актосъставителят все пак е опитал да издири относимите нормативни разпоредби, които да обвърже с посочените части на ПБЗ – чл. 157, ал. 7 от ЗУТ, който текст е цитиран като необходима привръзка с предложената правна квалификация на деянието по чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ. Остава обаче възникналото противоречие в твърденията, доколкото в АУАН посочено за нарушено е изискване по техническия проект по част План за безопасност и здраве, който се твърди, че е одобрен на дата 03.09.2021 г., която различна и следваща датата, на която се счита, че е допуснато нарушението.

Дори горното да се приеме за несъществен и преодолим порок предвид изричните твърдения, че деянието е извършено на дата 07.06.2021 г., то актосъставителят и впоследствие наказващият орган не са събрали никакви доказателства за неизпълнение на задълженията на лицето, осъществяващо функциите по технически надзор, за контрол относно спазването на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството в този предходен момент, в който се твърди, че е извършено нарушението – 07.06.2021 г., спрямо извършването на проверката на място на 20.09.2021 г., а фактическото положение на двете дати би могло да е коренно различно. Така констатациите за извършено нарушение на дата 07.06.2021 г. остават

всъщност необосновани, оттам необосновани са изводите за наличие на основание за реализиране на отговорността за нарушение на тази дата, водещо като последица до необходимост от отмяна на санкционния акт и поради неправилност.

Отделно, при издаване на наказателното постановление, доколкото изложената в съставения акт за установяване на административно нарушение е изцяло възпроизведена, то допуснатото несъответствие в твърденията относно датата на извършване на нарушението и твърденията в какво се изразява от гледна точка препращане към плана за безопасност и здраве, одобрен на различна и по – късна дата не е отстранено. Наред с това, е допусната неяснота и в основанието за реализиране на отговорността с подбора на нормата на чл. 233 от ЗУТ като нарушена. В нея е предвидено, че за други нарушения на този закон, приетите от Министерския съвет, съответно издадените от министрите актове по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и на решенията и предписанията, основани на тях, наказанието е глоба от 100 до 500 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание. Или отговорността е субсидиарна и се реализира на това основание само ако не е налице друго конкретно такова. Това веднага поставя въпроса, предвид твърденията за качеството на жалбоподателя, на което е основана преценката, че е субект на отговорността за неосъществен контрол за спазване на изискванията за безопасни и здравословни условия на труд в строителството, а именно представляващ дружество, упражняващо строителен надзор, и градения извод, че разполага с качеството „длъжностно лице“, съответно при изясняване на тези правно-значимите факти, каква е корелацията на това й качество с хипотезите на чл. 232, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, вр. чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ. Казано по друг начин, макар да предвижда по – благоприятен режим, реализирането на отговорността по текста на чл. 233 от ЗУТ е станало при допуснато съществено процесуално основание с подбиране на наказващата норма в несъответствие с описаните и установени факти, явяващо се отделно и самостоятелно основание за отмяна на санкционния акт от съда на процесуално основание.

С оглед изхода на спора, и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в тежест на административнонаказващия орган, следва да бъдат възложени разноси за заплащане на възнаграждение на упълномощен по делото адвокат, предвид

представените доказателства, че е налице доказателство за оправомощаване от жалбоподателя на адв. М. Т. Ц. по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв. Оттам, съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист, а съгласно ал. 2, в тези случаи, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. В случая, в съответствие с фактическата и права сложност на делото, която не надхвърля обичайната за този тип производства, при това е приключило в едно съдебно заседание, в което е даден ход на делото въпреки констатираното явяване на адвоката, размерът на това адвокатско възнаграждение следва да се определи по правилата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, изм. – ДВ, бр. 28 от 2014 г.; изм. с Решение № 5419 на ВАС на РБ - бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., към който ред и норма препраща чл. 18, ал. 2 от Наредбата. Съгласно т. 1 от първата от цитираните разпоредба, действаща към датата на сключване на представения договор за правна защита и съдействие /23.08.2021 г./ - за защита по дела с определен интерес възнагражденията при интерес до 1000 лв. – 300 лв, с което ще бъде удовлетворено и възражението на процесуалния представител на другата страна относно размера на присъдените разноски.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Х-8-8/19.10.2021 г. на Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол - Хасково.

ОСЪЖДА Регионална дирекция за национален строителен контрол - Хасково да заплати на адв. М. Т. Ц., ЕГН: *****, адвокат в АК – Хасково сумата в размер на 300 лева, представляваща възнаграждение, определено от съда за процесуално представителство на К. Х. М. по АНД № 1221/2021 г. по описа на РС - Хасково

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: Вярно с оригинала!

Секретар: Г.С.